

РЕШЕНИЕ

№ 3386

гр. Варна, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камелия Василева

при участието на секретаря Елица Т. Трифонова
като разгледа докладваното от Камелия Василева Гражданско дело № 202231**5757 по описа за 2022 година

Предявени са в обективно кумулативно съединение искове от Р. И. Л. срещу Общинско предприятие „КДХ“ с правно основание чл.222,ал.3 КТ и чл.86 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 4 303.20 лева, представляваща обезщетение за прослужени десет години при един и същ работодател, сумата от 695.04 лева, представляваща мораторна лихва за периода 01.**г. до 08.05.2022г, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска 19.05.2022г. до окончателно изплащане на задължението.

Ищцата твърди, че е работила в Общинско предприятие „КДХ“ към Община Варна въз основа на Трудов договор No82/30.01.**., който бил срочен и станал за неопределено време от 01.08.**. основното ѝ трудово възнаграждение първоначално било в размер на 425 лева, като върху него се начислявали 34 % за трудов стаж и професионален опит. БТВ към месец август*г. било в размер на *75.80 лева съобразно допълнително споразумение No191/04.03*г. Сочи, че трудовото ѝ правоотношение било прекратено на основание чл.327,ал.1, т.12 КТ поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст., считано от 03.08*г. Излага, че за периода 11.05.*г. до 01.02.**. е работила в „ССД“ ЕАД гр.Варна като готвач в Детска ясла 3 и Детска ясла 4.

Търговското дружество било с капитал, собственост изцяло на Община Варна. Трудовото ѝ правоотношение със „С С Д“ ЕАД гр.Варна било прекратено със заповед на ликвидатора на „ССД“ЕАД, считано от 01.02.**., на основание чл.328, ал.1, т.1 КТ поради закриване на предприятието.

Твърди, че и в двете предприятия е работила на една и съща длъжност, на едно и също работно място, като често обикаляла всички детски кухни в града. Трудовият ѝ стаж не бил прекъсван, като веднага след прекратяване на трудовото правоотношение със „ССД“ЕАД, на същия ден вече работила в Общинското предприятие. Работодателят ѝ се бил променил единствено на хартия, фиктивно. В заповед No38/06.11.*г. на Директора на Общинското предприятие, с което трудовото ѝ правоотношение било прекратено, на основание чл.327,ал.1, т.12 КТ, считано от 01.03.*г. било посочено, че следва да ѝ се заплати обезщетение в размер на 2151.60 лева или две брутни трудови възнаграждения от по *75.80 лева. Сочил, че съгласно Протокол No * от заседание, проведено на 26, 27.07.* г. по точка девета от дневния ред ОТНОСНО: Разглеждане на предложения за решения от ПК "Собственост и стопанство" относно:

(3) - прекратяване чрез ликвидация на търговско дружество "С и С Д"ЕАД и създаване на ОП "КДХ", били взети следните Решения :

577. 9. На основание чл. 21, ал. 1, т. 9 от ЗМСМА, чл. 154, ал. 1, т. 2 от ТЗ, във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредбата за реда за упражняване на правата на собственост върху частта на Община Варна от капитала на търговските дружества и по предложение на Кмета на Община Варна с No РД 12007246ВН/25.06.* г., Общински съвет - Варна прекратява чрез ликвидация Търговско дружество "С и С Д" ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление в гр.Варна, 9000, район Одесос, бул. "***" No11.

578. 9. На основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА и чл. 52 от ЗОС и Наредба No 26/18.11.2008 г., изм. ДВ No 36/.*.05.2011 г. на МЗ за устройството и Дта на детските ясли и детските кухни и здравните изисквания към тях и по предложение на Кмета на Община Варна с No РД 12007246ВН/ 25.06.*г. Общински съвет - Варна:

I. Създава Общинско предприятие "КДХ" с предмет на Д: Приготвяне

на храната за децата от *-месечна до 3-годишна възраст, съобразно изискванията за рационално и диетично хранене в кърмаческа и ранна детска възраст за деца от неорганизирания контингент /непосещаващи детски ясли и яслени групи в ОДЗ/. Осигурява транспорт за разнос на храната от майките - кухни до разливочните пунктове и от кухните на детските ясли до яслените групи на ОДЗ-тата. Оказва методично ръководство на детските ясли и яслените групи в ОДЗ

/организиран контингент/ за цялостната Д на детските кухни към тях, включително и спазването нормите за здравословно хранене при приготвяне на храната; Осигурява квалификация на персонала, отговарящ за детското хранене. - Приема Правилник за работата на ОП "КДХ" и организационна структура на персонала, неразделна част от правилника, съгласно приложение към настоящото решение.

II. Определя бюджет на Общинското предприятие в размер на 685 000 лева до края на * година, който да бъде осигурен от бюджета на Община Варна.

Счита, че се случаят й попада в хипотезата на чл. 123, ал. 1, т. 7 от Кодекса на Труда, при което се запазва трудовото правоотношение, а се променя /преобразува/ Работодателят, вследствие на което трудовият й стаж не следва да се прекъсва. Твърди, че прекратяването на трудовото й правоотношение със „С и С Д" ЕАД, считано от

01.02.**. и сключването на ново ТПО, с Общинско предприятие

„КДХ" било само формално. Работното й място и трудовите й задължения били абсолютно същите, материалните активи просто преминали от „ССД" ЕАД към ОП"КДХ", по начин, с който не била

запозната. Дта, по осъществяването на детското хранене, чрез детските кухни, на територията на Варна, продължила вече чрез ОП „КДХ". Работата, не само нейната, продължила без промяна, просто на 31.01.**. били на щат в „ССД" ЕАД, а на 01.02.**. - в ОП „КДХ". Списъчният състав от работещите също бил прехвърлен в новото общинско предприятие, по същия начин, както и тя, с прекратяване на трудовото правоотношение със „ССД" ЕАД и сключване на нов ТД с КДХ. Счита, че стажът й в Общинското предприятие, което променило името

и организационната си форма, следва да е непрекъснат, от 11.05.*г. до 01.03.*г., или - повече от десет години, което водело до приложението на

хипотезата на чл. 222 ал. 3 от Кодекса на труда, при която дължащото ѝ се обезщетение, следвало да е в размер на шест брутни трудови възнаграждения, а не само на две такива. Разликата до пълния размер от шест брутни заплати, се равнявала на 4303, 20 лева. и следвало да ѝ бъде изплатено до края на месец септември*г., като от 01.**г до 08.05.2022г., деня предхождащ депозирането на ИМ, претендира лихва за забава, в размер на 695, 04 лева.

Извън срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба.

Предявеният иск се оспорва като неоснователен. Не се спори относно трудовото правоотношение на ищцата в ОП“КДХ“ при Община Варна, кога е възникнало, по силата на какъв акт и как е прекратено. Не се спори и по твърденията на ищцата, че същата е работила в „ССД“ЕАД гр.Варна от 11.05.*г. до

01.02.**. и къде е била местоработата ѝ. Не се оспорва, че ищцата има право на обезщетение по чл.222,ал.3 КТ. Оспорва се размера на обезщетението, което ищцата следва да получи.

Твърди се, че ищцата не е имала един и същ работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ и не е налице универсално правоприемство по чл.123 КТ. Сочи се, че ищцата е работила, освен в организация на бюджетна издръжка и във въпросното „ССД“ЕАД, което

било търговец по смисъла на ТЗ и не било организация на бюджетна издръжка. Сочи се, че трудовото правоотношение на ищцата в „ССД“ЕАД било прекратено със заповед на

ликвидатора поради закриване на предприятието и след това е възникнало ново трудово правоотношение и общинското предприятие по силата на трудов договор No82/30.01.**.,

считано от 01.02.**. „ССД“ЕАД било заличен търговец и заличаването било извършено на 21.09.2016г., като на 25.09.*г. била прекратена търговската Д. Излага се, че за разлика от търговското дружество с общинско участие в капитала,

общинското предприятие било специализирано звено на общината за изпълнение на Ди, финансирани от общинския бюджет и било част от специализираната общинска администрация и като такова се приравнявало на всяко друго организационно и структурно

обособено звено от същата. Общинското предприятие било форма на осъществяване на самостоятелна Д на общината и било специализирано звено за управление на общинско имущество за задоволяване потребностите на населението и за осигуряване

изпълнението на общинските Ди. То било структурна единица, която не разполагала със самостоятелност и правосубектност, което следвало от нормата на чл.54 ЗОС.

Оспорва се акцесорната претенция за заплащане на лихва за забава като се твърди, че в КТ не се съдържа разпоредба за срок, в който трябва да се изпълни задължението за

изплащане на обезщетението по чл.222,ал.3 КТ, поради и което основателността на иска била в зависимост от наличието на покана по чл.84,ал.2 ЗЗД. Не оспорва размера на БТВ на ищцата.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното :

Съгласно Протокол №* от заседание на Общински съвет -Варна, проведено на 26,27 07.*г. са взети следните решения : прекратяване чрез ликвидация на Търговско дружество „С и С Д“ , като се създава Общинско предприятие „КДХ“ с предмет на Д : приготвяне на храната за децата от *-месечна до 3 -годишна възраст; осигуряване на транспорт за разнос на храната от майките-кухни до разливовъчните пунктове и от кухните на детските ясли до яслените групи на ОДЗТ-тата; методично ръководство на детските ясли и яслените групи в ОДЗ за цялостната Д на детските кухни към тях; осигуряване квалификация на персонала, отговарящ за детското хранене.

Представен е доклад на ликвидатора на „ССД“ЕАД“.

След извършване на справка в ТР се установява, че „ССД“ЕАД е било с едноличен собственик на капитала Община Варна и предмет на Д болнично, детско и диетично хранене, специализирана транспортна Д, ремонтна Д, потребителски услуги, пералня и стерилизация на болнично бельо, проектантска Д, производство и пакетаж на хранителна продукция. Търговската Д на дружеството е прекратена на 25.09.*г. и дружеството е заличено на 21.09.2016г.

Със Заповед №65/03.08*г. е прекратено трудовото правоотношение между ОП“КДХ“ и Р. И. Л. във връзка с придобиване на право на пенсия за

осигурителен стаж и възраст и е определено за изплащане обезщетение по чл.222,ал.3 КТ в размер на 2151.60 лева за срок от два месеца.

Съгласно отбелязването в представената трудова книжка Р. Л. е положила трудов стаж в „ССД“ЕАД за периода от 11.05.*г. до 01.02.**. и в ОП“ КДХ“ за периода 01.02.**. до 03.08*г.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Не се спори от страните, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че ищцата е ищцата е заемала длъжността „Готвач“ в „С и С Д“ЕАД за периода 11.05.*г. до 01.02.**., след което е била назначена на същата Д в ОП“КДХ“, като правоотношението с последното е било прекратено на 03.08*г. поради придобиване на пенсия за осигурителен стаж и възраст. За безспорни са обявени и обстоятелствата, че след прекратяване на трудовото правоотношение със „ССД“ЕАД ищцата е полагала труд на същото място, при същите условия, при същото работно време, с едно и също оборудване. Не се спори и , че БТВ на ищцата към месец август*г. било в размер на *75.80 лева.

Спори се дали е налице правоприемство по смисъла на чл.123 КТ между „ССД“ЕАД и ОП“КДХ“, респ. дали ищцата е работила при същия работодател през последните * години, при което при пенсиониране ѝ се дължи обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за срок от 6 месеца, съобразно чл.222,ал.3 КТ.

Съобразно ЗОС общината може да осъществява С Д чрез търговски дружества с общинско имущество или с общинско участие или чрез общински предприятия. По смисъла на ЗОС, общинското предприятие е форма за осъществяване на самостоятелна Д от общината, с него се обозначава специализирано звено на общината за управление на общинско имущество, за задоволяване потребности на населението, осигуряване изпълнението на общински Ди и свързаните с това доставки на стоки и извършване на услуги. Общинското предприятие има определена икономическа и правна самостоятелност, но то е част от общинската администрация и не е обявено за самостоятелно ЮЛ. Създава се с решение на ОС и осъществява Дта си на извънбюджетна сметка, въз основа на правилник, приет от ОС. ОС ежегодно утвърждава приходите и разходите по

извънбюджетната сметка на общинското предприятие. С решението на ОС за създаване на общинското предприятие се определя неговата Д, структура, персонален състав и предоставеното за Дта му имущество. Също с решение на ОС общинското предприятие може да бъде преобразувано и закрито. Общинските предприятия осъществяват Ди в конкретни направления, изчерпателно изброени в чл.53 от ЗОС. Друга форма за осъществяване на С Д от страна на общината е чрез търговски дружества, регистрирани по ТЗ като самостоятелни ЮЛ. Според ТЗ общинските търговски дружества са ООД и АД с общинско участие, и ЕООД и ЕАД и са с изцяло общинско имущество. Разликата между търговските дружества и общинските предприятия е и в предоставеното общинско имущество за Дта им. Предоставеното на търговските дружества общинско имущество става собственост на ЮЛ и е различна от общинската собственост. Търговско качество по смисъла на ТЗ могат да придобият и общинските предприятия, за които ОС вземе решение за преобразуването им в еднолични търговски дружества, въз основа на предоставеното им общинско имущество. По отношение на своята структура и начин на управление публичните търговци нямат разлики от общите правила, предвидени за търговските дружества в ТЗ, освен тази, че едноличен собственик на капитала и общо събрание на ЮЛ е ОС.

От събраните по делото доказателства се установява, че Общината е осъществявала С Д по осигуряване на детско хранене както чрез търговското дружество „ССД“ЕАД, така и впоследствие чрез ОП“КДХ“ . След вземане на решение от ОС-Варна за прекратяване на дружеството чрез ликвидация е създадено Общинско предприятие „КДХ“, което е определено да изпълнява същите функции. От приложения по делото доклад на ликвидатора е видно, че целият освободен персонал от „ССД“ЕАД на 31.01.**. е бил назначен в ОП“КДХ“ от 01.02.**., с което не е прекъсната Дта по храненето на децата. Същевременно трудовата функция на ищцата е запазена, идентични са били и мястото ѝ на полагане на труд и условията, при които той е полаган.

Предвид горното се налага извод, че е налице прехвърляне на Д от едно предприятие на друго по смисъла на чл.123, ал.1, т.7 КТ, като под „предприятие“ следва да се има предвид дефиницията на §1, т.2 от ДР на КТ и е без значение обстоятелството дали се прехвърлят активи, пасиви и дали е налице правоприемство по смисъла на ТЗ.

Предвид всичко изложено полаганият от ищцата труд в периода

11.05.*г. до 03.08*г. е при същия работодател съобразно разпоредбата на чл.222,ал.3 КТ , поради и което ѝ се дължи обезщетение в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за срок от 6 месеца.

При БТВ в размер на *75.80 лева през последния отработен месец на ищцата се дължи сумата от 4303.20 лева, като разлика между изплатено и дължимо обезщетение по чл.222,ал.3 КТ.

По изложените съображения, предявения от *** иск за сумата от 4840,36 лв., равняваща се на 4 brutни трудови възнаграждения на ищеца, се явява основателен и доказан, и като такъв следва да бъде уважен.

Задължението на работодателя за заплащане на обезщетение по чл. 222, ал.3 КТ не е обвързано със срок, поради което работодателя изпада в забава след покана от работника. По делото липсват доказателства ищцата да е поканила работодателя да ѝ заплати процесната сума, поради и което не е налице забава от негова страна, като същият не дължи обезщетение в тази връзка.

Предвид горното съдът намира претенцията за частично основателна и като такава следва да бъде уважена.

По разноските :

С оглед изхода на делото в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски в размер на 619.85 лева- адвокатско възнаграждение, които следва да се възложат в тежест на ответника, на основание чл. 78,ал.1 ГПК.

На основание чл.78,ал.3 ГПК в полза на ответната страна се следват разноски съобразно отхвърлената част от иска в размер на 41.70 лева за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.78,ал.6 ГПК ответника следва да бъде осъдено да заплати следващите се държавни такси по делото : в размер на 172.13 лева за предявения иск с правно основание чл.222, ал.3 КТ.

Воден от горното съд :

РЕШИ:

ОСЪЖДА Общинско предприятие „КДХ“ гр.Варна, ЕИК: ** с адрес

гр.Варна, бул.“***“ №11, представлявано от Д.К. **да заплати на** Р. И. Л., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ул.“***“ №25, вх.Б, ет.6,ап.93 сумата от **4 303.20 /четири хиляди триста и три лева и двадесет ст./ лева**, представляваща обезщетение за прослужени десет години при един и същ работодател, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска 19.05.2022г. до окончателно изплащане на задължението, на основание чл.222, ал.3 КТ.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Р. Ив. Л., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ул.“***“ №25, вх.Б, ет.6,ап.93 срещу Общинско предприятие „КДХ“ гр.Варна, ЕИК: ** с адрес гр.Варна, бул.“***“ №11, представлявано от Д.К. иск с правно основание чл.86 ЗЗД за осъждане на ответника да й заплати сумата от сумата от 695.04 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата от 4 303.20 лева за периода 01.**г. до 08.05.2022г.

ОСЪЖДА Общинско предприятие „КДХ“ гр.Варна, ЕИК: ** с адрес гр.Варна, бул.“***“ №11, представлявано от Д.К. **да заплати на** Р. И. Л., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ул.“***“ №25, вх.Б, ет.6,ап.93 сумата от сумата от **619.85 /шестстотин и деветнадесет / лева**, представляваща реализираните разноси за заплатено адвокатско възнаграждение, на основание чл.78,ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА Р. И. Л., ЕГН: ***** с адрес гр.Варна, ул.“***“ №25, вх.Б, ет.6,ап.93 да заплати на Общинско предприятие „КДХ“ гр.Варна, ЕИК: ** с адрес гр.Варна, бул.“***“ №11, представлявано от Д.К. сумата от 41.70 **/четиридесет и един лева и седемдесет ст/ лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78,ал.3 и ал.8 ГПК.

ОСЪЖДА Общинско предприятие „КДХ“ гр.Варна, ЕИК: ** с адрес гр.Варна, бул.“***“ №11, представлявано от Д.К. **да заплати на** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненския районен съд сумата от **172.13/сто седемдесет и два лева и тринадесет ст./ лева**, представляваща дължима държавна такса, на основание чл.78,ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ВОС.

Съдия при Районен съд – Варна: _____